

Fadi El Tofeili

De Mooiste Gezichten van Zutphen vertelt deze week het verhaal van een man die geboren is in Beiroet, waar hij ook het grootste deel van zijn leven woonde. In de zomers verbleven hij en zijn familie in een vakantiehuis in de bergen, waar het dan aangenamer van temperatuur was. Hij bracht er zijn jeugd door en ging er na zijn middelbare school interieurarchitectuur studeren aan de Libanese Universiteit. Tijdens zijn studie begon hij ook met schrijven van artikelen voor de culturele bijlage van de belangrijkste krant in Libanon. Hij werkte na de afronding van zijn studie nog een paar jaar er als ontwerper om vervolgens volledig door te gaan als journalist en schrijver.

Op jonge leeftijd maakte hij de burgeroorlog mee die uiteindelijk stopte in 1990. Daarop volgde een periode van vijftien jaar waarin er geen oorlog was maar daar kwam een einde aan toen in 2005 de ex-premier vermoord werd door Hezbollah en het Syrische regime. Hij beschrijft de tijd die aanbrak als een hel in Libanon. De belangrijkste kwestie in Beiroet na de oorlog was de wederopbouw. Want tijdens de

oorlog was het stadscentrum volledig verwoest. De stad was verdeeld in Oost-Beiroet en West-Beiroet, vergelijkbaar met oost en west Berlijn destijds. "In de jaren negentig ontdekten we elkaar. De mensen die in het Westen woonden, gingen naar het Oosten, en andersom. De wederopbouw was voor veel mensen een groot probleem en zo ook voor mij. Hoe ga je daar mee om, als persoon, als architect, als journalist? Alle rollen die ik die ik had hebben iets heel integraals".

Hij vertelt me dat hij verhalen schrijft over herinneringen aan plaatsen, stedelijke ruimte, antropologie en het sociaal stedelijk weefsel. Maar ook over personen die een grote invloed hadden op gebeurtenissen in de tijd. "Het is voor mij zowel een roman, poëzie, als een onderzoek. Het komt in de manier waarop ik er naar kijk samen in conceptueel opzicht. De verhalen zijn gebaseerd op daadwerkelijke historische gebeurtenissen in Beiroet en Libanon tussen eind jaren veertig en de jaren negentig. Ze gaan deels over mijzelf maar ook over mijn familie".

Hij kwam op enig moment naar Nederland voor een master in American Studies die werd afgerond met een scriptie over Amerikaanse protestantse missionarissen in het 19e-eeuwse Beiroet en op de berg Libanon. Hij woonde die tijd in Amsterdam en was toen vijfendertig jaar oud. Tijdens die studie schreef hij ook artikelen voor de krant in Beiroet. Zijn partner was toen bij hem in Amsterdam en werkte er als kunstenaar. Toen hij na zijn afstuderen terug moest naar Beiroet vanwege de baan bij de krant besloot zij in Nederland te blijven. Ze pendelden een periode tussen Beiroet en Amsterdam en kregen in die tijd ook hun dochter. Toen de situatie in Beiroet verder verslechterde besloten ze in Nederland te blijven. Zijn partner en dochter deden inburgeringsexamen en kregen de nederlandse nationaliteit.

Via een vriendin van zijn vrouw leerden ze Zutphen kennen. Ze vonden er een huis en voelden zich snel thuis. Via het netwerk van Buddy to Buddy Zutphen leerden ze meerdere mensen kennen en kregen zo een nieuwe vriendenkring. Zijn dochter is inmiddels dertien jaar oud en gaat naar de Vrijeschool in Zutphen. Hij vertelt hoe zij zich zowel verbonden voelt met Zutphen waar ze woont, als met Libanon waar ze een grote familie heeft. Ze spreekt Nederlands, engels maar ook Arabisch, wat voor haar een verrijking is. Voor hem zelf is Zutphen een fijne plek waar hij zich kan concentreren op zijn werk. Regelmatig bezoekt hij en zijn gezin nog familie in Libanon, wat nu een verdeeld land is. "Elke groep heeft zijn regio maar de streek waar onze familie woont is nu gelukkig veilig.

De architect, schrijver en journalist die inmiddels is begonnen aan zijn zesde boek is niemand minder dan Fadi El Tofeili!